

znajdującej się na terenie gminy, a w przypadku uczniów pobierających naukę w szkołach spoza terenu gminy Kotła za pośrednictwem GZEAS Wskazane pomoce edukacyjne o wartości nieprzekraczającej wysokości przyznanego stypendium lub zasiłku zakupione zostaną dla poszczególnych uczniów przez osoby wyznaczone przez dyrektorów szkół lub kierownika GZEAS,

2) zwrot kosztów do wysokości przyznanego stypendium lub zasiłku poniesionych na pomoce o charakterze edukacyjnym po okazaniu faktur rachunków.

3. Stypendium szkolne przewidziane w § 4 pkt.3 jest udzielane poprzez zwrot poniesionych kosztów do wysokości przyznanego stypendium po okazaniu biletów na dojazdy do szkoły położonej poza miejscem zamieszkania ucznia, po okazaniu dowodu zapłaty za czesne lub po okazaniu rachunków, faktur za zakwaterowanie.

4. Stypendium i zasiłek szkolny w postaci pieniężnej przekazywane będą na rachunek bankowy wskazany przez wnioskodawcę, lub wypłacane w szkołach na terenie Gminy dla uczniów do nich uczęszczających, a w przypadku uczniów uczących

się poza terenem Gminy Kotła w GZEAS w terminach ustalonych przez Kierownika GZEAS

§ 8. W przypadku, gdy liczba osób spełniających kryterium dochodowe jest większa niż wartość środków finansowych do rozdysponowania pierwszeństwo w uzyskaniu stypendium mają uczniowie spełniający następujące warunki:

- 1) pochodzą z rodzin o najniższych dochodach,
- 2) w rodzinie występują okoliczności przewidziane w art. 90d ust. 1 ustawy o systemie oświaty.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kotła.

§ 10. Traci moc uchwała nr XXI/131/05 Rady Gminy Kotła z dnia 14 marca 2005 r. w sprawie regulaminu udzielania pomocy materialnej dla uczniów.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady:
Halina Przybylska

3571

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.705.2011.BSZ2

Wrocław, dnia 30 września 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 10 uchwały nr XI/76/11 Rady Miejskiej w Bolkowiu z dnia 31 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bolków, obrebu Świny oraz części obrębów Wierzchosławice, Wierzchosławiczki oraz Stare Rochowice w nw. zakresie:

- 1) Tabela nr 1 – ustalenia szczegółowe dla terenów o symbolu MN, część A – Przeznaczenie terenu, Ustalenia indywidualne, symbole terenu MN.11 we fragmencie „zastąpienie”, MN.52 we fragmencie „zastąpienie”, MN.91 we fragmencie „zastąpienie” i MN.110 we fragmencie „zastąpienie”,
- 2) Tabela nr 10 – ustalenia szczegółowe dla terenów o symbolu Up, część A – Przeznaczenie terenu, Ustalenia indywidualne, symbol terenu Up.1 w brzmieniu: – Dopuszcza się zmianę przeznaczenia terenu na „M,U” przy uwzględnieniu wymagań określonych w tabeli 4”,
- 3) Tabela nr 12 – ustalenia szczegółowe dla terenów o symbolu P,U, część A – Przeznaczenie terenu, Ustalenia indywidualne, symbol terenu P,U.7 w brzmieniu: „Dopuszcza się zmianę przeznaczenia terenu na teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej „MW” przy uwzględnieniu wymagań określonych w tabeli 5”.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Bolkowie na sesji w dniu 31 sierpnia 2011 r. podjęła m.in. uchwałę nr XI/76/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bolków, obrębów Świny oraz części obrębów Wierzchosławice, Wierzchosławiczki oraz Stare Rochowice. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 2 września 2011 r.

Mocą § 10 przedmiotowej uchwały Rada Miejska w Bolkowie wprowadziła ustalenia szczegółowe dla terenów objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, m.in.:

- 1) w Tabeli nr 1 – ustalenia szczegółowe dla terenów o symbolu MN, w część A – Przeznaczenie terenu, Ustalenia indywidualne, dla terenu oznaczonego symbolem MN.11 postanowiła, że: „Dopuszcza się zastąpienie lub uzupełnienie funkcji mieszkaniowej usługami turystycznymi w zakresie obiektów bazy noclegowej”, dla terenu MN.52 postanowiła, że: „Dopuszcza się zastąpienie lub uzupełnienie funkcji mieszkaniowej usługami”, dla terenu MN.91 postanowiła, że: „Na działkach przylegających do ul. Polnej dopuszcza się zastąpienie lub uzupełnienie funkcji mieszkaniowej usługami” i dla terenu MN.110 postanowiła, że: „2. Na działce nr 5/12 dopuszcza się zastąpienie lub uzupełnienie funkcji mieszkaniowej usługami”,
- 2) w Tabeli nr 10 „ustalenia szczegółowe dla terenów o symbolu Up, w część A „ Przeznaczenie terenu, Ustalenia indywidualne, dla terenu oznaczonego symbolem Up.1 postanowiła, że: „Dopuszcza się zmianę przeznaczenia terenu na „M,U” przy uwzględnieniu wymagań określonych w tabeli 4”,
- 3) w Tabeli nr 12 – ustalenia szczegółowe dla terenów o symbolu P,U, część A – Przeznaczenie terenu, Ustalenia indywidualne, dla terenu oznaczonego symbolem P,U.7 postanowiła, że: „Dopuszcza się zmianę przeznaczenia terenu na teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej „MW” przy uwzględnieniu wymagań określonych w tabeli 5”.

W trakcie postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, iż ww. fragmenty uchwały Rady Miejskiej w Bolkowie stanowią istotne naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.).

W ramach uprawnień wynikających z art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 14, art. 17 i art. 20 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, gmina ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu położonego na jej obszarze. Działając w ramach posiadanych kompetencji i przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gmina nie może jednak dowolnie określać zasad postępowania przy uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak i wprowadzaniu do niego zmian. W myśl art. 14 ust. 8 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Tryb sporządzania i uchwalania planu został natomiast szczegółowo uregulowany w art. 17 powołanej ustawy. W myśl art. 27, stosowanie określonej w art. 17 procedury dotyczy również uchwalania zmian obowiązującego już planu zagospodarowania przestrzennego. Komentowany przepis art. 27 stanowi bowiem, że zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Przepis art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma istotne znaczenie przede wszystkim ze względu na to, że zarówno przy uchwalaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak i przy jego zmianie, zagwarantowane jest zainteresowanym osobom prawo przedstawiania i obrony swoich interesów. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości”. Celem sformalizowanej procedury planistycznej jest m.in. zagwarantowanie znajomości aktu planistycznego, którego treść będzie kształtowała sposób wykonywania prawa własności nieruchomości, a także zagwarantowanie możliwości wpływu na treść przyszłego planu. Koniecznym staje się ponowienie co najmniej tych etapów procedury planistycznej, w których gwarancje tego rodzaju ustawodawca przewidział, tj. etapów od wyłożenia planu do publicznego wglądu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Oznacza to, że przeznaczenie terenów w planie musi być jednoznaczne. Wykładnia literalna kwestionowanych przez organ nadzoru zapisów każe przyjąć, że Rada ustalając przeznaczenie danego terenu postanowiła jednocześnie o możliwości „zastąpienia” lub dokonania „zmiany” ustalonego w miejscowym planie przeznaczenia terenu przez nieokreślony podmiot (organ), w nieokreślony sposób i w nieokreślonej formie. Jest to niezgodne z generalną zasadą określoną w art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z tym przepisem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zmienia się w takim samym trybie, w jakim został on uchwalony i przede wszystkim przez organ uprawniony do ustalenia takiego przeznaczenia (tu: Radę Gminy).

Powyżej prezentowane stanowisko Wojewody Dolnośląskiego znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym, zgodnie z którym „w świetle przepisu art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, każda zmiana planu zagospodarowania przestrzennego, będąca zmianą przepisu gminnego, wymaga przestrzegania ustalonego w art. 17 powyższej ustawy trybu postępowania, jak przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego, przy czym nie ma żadnych możliwości pominięcia, bez względu na rodzaj i zakres zmian, czynności przewidzianych w art. 17 cytowanej ustawy” (wyrok Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 11 października 2007 r., sygn. akt II SA/Wr 328/2007).

Utrwalona linia orzecznicza sądów administracyjnych przesądza również w zakresie wykładni art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Zdaniem sądu nie oznacza to niedopuszczalności mieszanego przeznaczenia konkretnych terenów (wyroki II OSK 567/08, II OSK 1278/06), jednak samo to przeznaczenie powinno być jednoznaczne (wyrok II OSK 1854/08). Brak precyzyjnego ustalenia linii rozgraniczających [przyt.: ale również przeznaczenia terenu] może wywołać niepewność co do zakresu ingerencji w prawo własności nieruchomości położonych na obszarze planu oraz przestrzennego zasięgu możliwości zagospodarowania własnego terenu (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 17 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Wr 422/10).

W tej sytuacji ustalanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego możliwości zmiany przeznaczenia wskazanych powyżej terenów stanowi naruszenie zasad sporządzania planu. Stosownie do treści art. 28 ust. 1 ustawy, naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Jak stanowi art. 7 Konstytucji: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Zgodnie zaś z art. 94 Konstytucji: „Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.”

Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Miejskiej w Bolkowie, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego – organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa